

РЕШЕНИЕ

№ 5425

гр. София, 09.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9689** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на И. Г. К., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221017003998-091-001/ 25.05.2020г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С..

Според изложеното в жалбата, РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че производството по чл.122 ДОПК се е развило незаконосъобразно, като не е установено, че деклариранияте или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност не съответстват на имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице за периода. Жалбоподателката поддържа, че неправилно са изчислени наличностите в началото на ревизирания период, необосновано са игнорирани част от доказателствата за получени средства, неправилно и едностранчиво са интерпретирани данните за извършени разходи. Прави се оплакване, че не е съобразено обстоятелството, че живеейки в общо домакинство със съпруга й С. К., са правели и общо разходите за живот и издръжка на тях и на децата им, като неправилно не е взето предвид, че съпругът има свободни средства. Възразява срещу съставените в акта парични потоци, като ги счита за погрешни, произволни и необосновани, неотговарящи на банковите извлечения и представените доказателства за налични суми в брой. По тези съображения се иска РА да бъде отменен. В с.з.

жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който поддържа жалбата съобразно направеното в с.з. уточнение относно оспорваната част на РА, и моли същата да бъде уважена. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощник юрк. М., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, като обсъди оплакванията в жалбата, доводите и становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта, УСТАНОВИ следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221017003998-020-001 от 23.06.2017 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., действащ като заместник на Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №6222 А/05.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на И. Г. М. – Ц. (понастоящем К.) за установяване на задълженията за данък върху доходите на физически лица - свободни професии, граждански договори и други, за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2015 г. ЗВР е връчена лично на лицето на 19.01.2018 г.

Производството по извършване на ревизията е спряно със Заповед №Р-22221017003998-023-001/02.04.2018 г., поради спиране производството на САВААС А. К. – съпруг на ревизираното лице, и е възобновено със Заповед №Р-22221017003998-143-001 от 09.12.2020 г., като е определен срок за приключване на ревизията до 29.12.2020 г.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221017003998-020-002/22.12.2020 г. е разширен обхватът на ревизията за установяване на задълженията за данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др., като са включени и периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г.

Със ЗИЗВР №Р-22221017003998-020-003/28.01.2021 г. в обхвата на ревизията е включен и данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. и е определен срок за завършването ѝ до 26.02.2021 г.

Заповедите за спиране и възобновяване на производството, както и заповедите за изменение на ЗВР са издадени от Ф. С. Й., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., от която произтичат и правомощията на Р. Г. Я., издал ЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221017003998-092-001/31.03.2021 г., връчен на 08.04.2021 г. Срещу РД не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221017003998-091-001/25.05.2021 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определен за ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 26.05.2021 г.

С РА са установени задължения общо в размер на 21 990,66 лв., в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 14 049 лв. и лихви за забава в размер на 7 941,66 лв.

С жалба вх. №94-И-222 от 08.06.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-986/14.06.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. РА е обжалван по

административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“.

Жалбата е подробно и задълбочено разгледана от горестоящия орган, в резултат на което с Решение 1391/09.09.2021г., издадено при условията на чл.156, ал.6 ДОПК, директорът на дирекция „ОДОП“ е отменил ревизионния акт в оспорената част на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2015 г., ведно със съответните лихви за забава, и е потвърдил акта в оспорената част на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди 2013 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава. С решението директорът на дирекция „ОДОП“ е указал да се извърши проверка за спиране и прекъсване на давностния срок относно задълженията за данък в размер на 5 850 лв. и лихви за забава в размер на 4 198,30 лв. за данъчен период 2013 г., съответно за установяване на основания за прилагане на разпоредбата на чл. 170, ал. 3 от ДОПК или за предприемане на действия по чл. 173 от ДОПК за отписване на тези задължения. Указал е също, че в случай на изтекла погасителна давност за посочените задължения и периоди ревизионният акт не подлежи на принудително изпълнение.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са извършили следните процесуални действия и са направени следните констатации и изводи:

И. Г. К. е местно лице, омъжена, има две деца, ненавършили пълнолетие. През ревизирания период е едноличен собственик на капитала, съдружник и управител на следните юридически лица: [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма] (предишно наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и други, описани в РД.

През ревизираните периоди не е подавала годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ и за нея не са подавани справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221017003998-040-001/09.01.2018 г. са изискани от жалбоподателката документи, писмени обяснения и декларации. В отговор е деклариран електронен адрес, а относно изисканите документи и писмени обяснения е посочено, че са предоставени при извършване на контролно производство с УИН: №ПФ-22221016000731.

Изпратено е второ ИПДПОЗЛ №Р-22221017003998-040-002 от 28.01.2021 г., касаещо периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., в отговор на което И. К. е представила писмено обяснение. В него е декларирала, че за посочения период не е предоставяла и получавала заеми, не е получавала наеми и други доходи от извънтрудови правоотношения; източниците ѝ на доходи са от трудово правоотношение и обезщетение за майчинство от НОИ; заявила е, че не притежава движимо и недвижимо имущество и финансови активи, а притежаваните дялове в търговски дружества са видни от Търговския регистър. Във връзка с притежаваните банкови сметки е посочила, че салдата по тях са видни от банкови извлечения, приложени към писмените обяснения. Декларирала е, че в периода на ревизията е напускала два пъти страната, за да посети семейството си, част от което живее в чужбина, както и че не са правени разходи, свързани с пътуванията ѝ. По отношение на разходите за издръжка и живот е посочила, че се поделят между нея и съпруга ѝ и не може да посочи точен размер.

За целите на ревизията с Протокол №Р-22221017003998-П.-001 от 28.01.2021 г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на извършена проверка на лицето за

периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2015 г., резултатите от която са отразени в Протокол №ПФ-22221016000731-073-001 от 22.06.2017 г. В хода на тази проверка, в представени писмени обяснения, И. Г. К. е декларирала, че за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2015 г. не е получавала заеми, не е извършвала сделки с имущества, не притежава ценни книжа, не притежава акции, дялове и участия в задгранични дружества, няма вземания от трети лица, не е придобивала имущество по безвъзмезден начин, не притежава движими ценности и не е извършвала строителство. Тя е декларирала също така, че не разполага с парични средства в брой, а салдото към всеки период е 0. За периода от 01.01.2009 г. до 10.10.2010 г. са декларирани доходи от положен труд от австрийски работодатели в размер на 43 000 евро, като е посочено, че върху тази сума са удържани данъци като самоосигуряващо се лице, в съответствие с австрийското данъчно законодателство. Приложено е копие на документ, издаден в А.. За периода от 01.12.2010 г. до 30.06.2014 г. са декларирани доходи от трудови правоотношения, изплатени от: [фирма] – 2 654,04 лв.; [фирма] – 285,71 лв.; [фирма] – 11 119,85 лв.; [фирма], – 16 076,67 лв.

Декларирано е също, че от 01.07.2014 г. до 31.12.2015 г. е получавала болнични и обезщетения за раждане и отглеждане на малко дете от НОИ по банкова сметка в [фирма]. Заявила е, че разходите ѝ за живот съответстват на получените от нея доходи.

В хода на ревизията са извършени проверки относно размера на получените от ревизираното лице доходи. Установено е, че през 2013 г. нетният размер на получените доходи от трудови правоотношения е 6 621 лв., а през 2014 г. – 12 288,00 лв. Констатирано е също, че ревизираното лице е получило обезщетения от НОИ във връзка с бременност, раждане и отглеждане на малко дете до две години в следните размери: за 2014 г. – 6 626,60 лв., за 2015 г. – 8 554 лв., за 2016 г. – 2 218,10 лв., за 2017 г. – 11 491,06 лв. Посочените суми са отразени в таблиците за съпоставка на ред 9 – „Необлагаеми доходи“.

При предхождащата ревизията проверка са отправени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица (ИПДПОТЛ), а именно до: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. От същите е получена информация, че не са получавали и предоставяли заеми на И. Г. М.-Ц.. С изключение на [фирма], което е изплатило на жалбоподателката възнаграждения по трудови правоотношения в размер на 11 119,85 лв., от останалите дружества не са изплащани на лицето доходи по трудови правоотношения. Никое от дружествата не е изплащало суми по граждански договори, дивиденди или от други доходи. И. М.-Ц. не е била командирована от тях и не е правила парични вноски в капитала им.

ИПДПОТЛ е връчено и на [фирма], което е отговорило, че е получило заем от И. Г. М.-Ц., съгласно Договор за паричен заем от 01.11.2014 г., като през 2014 г. получената сума е 15 885,54 лв., а през 2015 г. сумата е 43 060,54 лв. Не са ангажирани доказателства относно датите и начина на предоставяне на сумите.

При проверката са били отправени запитвания до всички лицензирани търговски банки в страната, в резултат на което е получена информация за притежавани от ревизираното лице банкови сметки в [фирма], [фирма] и [фирма]. Салдата към 01 януари и 31 декември по тях са отразени в изготвените при ревизията таблици за съпоставка между получените доходи и извършените разходи за всяка ревизирана година.

Въз основа на предоставена от [фирма] информация е установено, че по сметка

[банкова сметка] в лева, на 15.01.2013 г. от И. М. – Ц. е направена вноска на каса в размер на 58 506,66 лв. Сума в размер на 58 500 лв. е преведена през 2013 г. по сметка на [фирма]. Ревизираното лице не е предоставило информация относно произхода на внесената сума. За същата е прието, че следва да бъде отразена в таблицата за съпоставка за 2013 г. на ред 8 – „Други облагаеми доходи“.

Въз основа на представени при ревизията банкови извлечения от сметка [банкова сметка] в лева, открита в [фирма], ревизиращите органи са установили, че през 2016 г. по същата са постъпили следните суми: 2 400 лв., наредени от [фирма] с посочено основание - върнат превод; 4 300 лв., наредени от [фирма] с посочено основание – връщане на заем от собственика и захранване на сметка; 1 200 лв., наредени от [фирма] с посочено основание – връщане на заем на собственика; 8 567 лв., наредени от [фирма] с посочено основание – работна заплата и захранване на сметка. Горепосочените суми, които са в общ размер на 16 467 лв. са отразени в таблицата за съпоставка за 2016 г. като друг облагаем доход.

При анализа на банковите извлечения за 2017 г. е установено, по сметка [банкова сметка] са постъпили следните суми: 8 984,42 лв., наредени от [фирма]; 5 430 лв., наредени от [фирма]; 2 900 лв., наредени от [фирма].

Горепосочените суми, които са в общ размер на 17 314,42 лв., са приети от ревизиращите органи като друг облагаем доход, тъй като в писмени обяснения ревизираното лице е заявило, че през 2017 г. не е предоставяло заеми и няма данни на какво основание е направено захранването на сметката от посочените дружества.

През 2017 г. по същата банкова сметка е получен превод от С. К. (съпруг) в размер на 18 720 лв. Сумата е отразена в приходната част на таблицата за съпоставка за 2017 г. на ред 12 – „Получени суми по вземания от трети лица“.

След анализ на събраните доказателства, от органите по приходите е констатирано наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което до И. К. е изготвено Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22221017003998-113-001/26.02.2021 г., връчено на 06.03.2021 г., с което лицето е информирано, че данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК.

Органите по приходите са извършили анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като са приели, че относимите към ревизираното лице са тези по т. 1, т. 3, т. 4, т. 8, т. 14 и т. 16.

Въз основа на събраните при ревизията доказателства, органите по приходите са извършили съпоставка между направените от лицето разходи и получените доходи, като за всяка от ревизираните години е изготвена таблица. За целите на съпоставката, в колона 2 и колона 5 на всяка таблица са отразени налични парични средства по банкови сметки в началото и края на всеки период, така както са установени въз основа на събраните извлечения от банкови сметки, данните за които са отразени в РД.

В колона 2 на таблицата за 2013 г. като налични парични средства в брой към началото на годината е отразена сумата 5 000 лв., тъй като при проверката, предхождаща ревизията, лицето е заявило, че не разполага с парични средства в брой, а салдото към всеки период е 0. За паричните средства в брой в края на 2013 г. е посочено, че са в размер на 4 958,22 лв. Същата сума е отразена като налични парични средства в брой към 01.01.2014 г. Към 31.12.2014 г. наличните парични средства в

брой са в нулев размер, като такъв размер е посочен за паричните средства в брой в началото и в края на останалите години.

В колона 3 – „Постъпления“ на таблиците са отразени: доходи от трудови правоотношения (ред 3 – размерите са посочени по-горе в решението); доходи от прехвърляне на имущество (ред 7 – 100 лв. от продажба на 100 % от капитала на [фирма] през 2016 г.); други облагаеми доходи (ред 8 – внесени суми по банкови сметки от самото ревизирано лице и от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]); необлагаеми доходи – хазарт, рента, продажба на имущество, придобито чрез наследяване, дарение и др. (ред 9 – получени обезщетения от НОИ в размерите, посочени по-горе в решението); получени суми по вземания от трети лица – заеми, лизинг и др. (ред 12 – превод от съпруга през 2017 г. в размер на 18 720 лв.).

В колона 4 – „Разходи“ на таблиците са отразени: разходи за издръжка и живот (ред 14 – във връзка със заявеното от лицето, че разходите за издръжка и живот съответстват на получените доходи, размерът на разходите за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. е равен на получените доходи от трудови правоотношения и получените обезщетения от НОИ, за 2016 г. и 2017 г. разходите са определени на база плащания чрез ПОС и др.); платени суми по задължения към трети лица – заеми, лизинг и др. (ред 20 – плащане по договор със [фирма]); предоставени парични средства на трети лица (ред 21 – съгласно отговор от [фирма] за получени заеми в размер на 15 885,54 лв. през 2014 г. и в размер на 43 060,54 лв. през 2015 г.); разходи за обучение (ред 24 – семестриални такси и депозит за детска градина); други разходи – преводи към ЧСИ и ФЛ (ред 28).

В резултат на направените констатации ревизиращите органи са установили наличие на несъответствие между доходите и извършените разходи, както следва: за 2014 г. – 4 448,06 лв. и за 2015 г. – 43 783,47 лв. За останалите години не е констатирано превишение на разходите над доходите.

Посочените превишения са определени като данъчни основи по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, върху които са установени следните задължения: за 2014 г. – данък в размер на 444 лв. и лихви в размер на 273,53 лв., за 2015 г. – данък в размер на 4 378 лв. и лихви в размер на 2 251,28 лв.

За 2013 г. е установено, че по банкова сметка на И. М. – Ц. в [фирма] на 15.01.2013 г. от самото лице е направена вноска на каса в размер на 58 506,66 лв. При проверката и ревизията не са представени доказателства относно произхода на сумата. Същата е определена за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Дължимият данък е в размер на 5 850 лв., а за забавата са начислени лихви в размер на 4 198,30 лв.

За 2016 г. е установено, че по сметка [банкова сметка] на ревизираното лице са постъпили следните суми: 2 400 лв. от [фирма], 4 300 лв. от [фирма], 1 200 лв. от [фирма] и 8 567 лв. от [фирма]. Тъй като не са представени доказателства във връзка с основанията за превеждане на посочените суми, а ревизираното лице е заявило, че през 2016 г. не е предоставяло заеми, то е прието, че се касае за други облагаеми доходи. Общата сума в размер на 16 467 лв. е определена като данъчна основа по чл. 122 от ДОПК, на която съответства данък в размер на 1 646 лв. За забавата са начислени лихви в размер на 679,49 лв.

За 2017 г. е установено, че по сметка [банкова сметка] са постъпили следните

суми: 8 984,42 лв. от [фирма], 5 430 лв. от [фирма] и 2 900 лв. от [фирма]. Тъй като в писмени обяснения ревизираното лице е заявило, че през 2017 г. не е предоставяло заеми и няма данни на какво основание е направено захранването на сметката от посочените дружества и в този случай е прието, че се касае за други облагаеми доходи. Общата сума в размер на 17 314,42 лв. е определена за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК, на която съответства данък в размер на 1 731 лв. За забавата са начислени лихви в размер на 539,06 лв.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза със задача вещото лице да проследи паричния поток на жалбоподателката за данъчни периоди 2013г. и 2014г., вземайки предвид твърдените от ревизираното лице налични суми към началото на ревизирания период в размер на 43000 евро и 30 136,27лв. и като изчисли наличните суми и разходите към края на календарните години, да даде заключение какъв е крайния баланс. Вещото лице Г. А. е изготвил заключение, според което за двата данъчни периода /2013г. и 2014г./ няма недостиг на парични средства. Заключение на вещото лице е прието без оспорване от страните .

В първото по делото съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката е заявил, че не поддържа жалбата в частта относно установените задължения за данъчен период 2013г., следователно предмет на оспорването са установените с РА задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014, 2016 и 2017г. и съответните лихви.

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, след реализирано обжалване на РА по административен ред, поради което се явява допустима. По същество е *неоснователна*.

Ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи, а РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са твърденията за нарушения на процесуалния закон, които са общо формулирани и не са подкрепени с примери и конкретни доводи.

Ревизионният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон.

В случая данъчните задължения за разглежданите периоди /2014г., 2016 и 2017г./ са установени в резултат на прилагане на особения ред по чл. 122-124 от ДОПК, след като е направен извод за наличие на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи. В случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства

/чл.123 ДОПК/

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

На първо място, спазено е изискването на чл.124, ал.1 ДОПК и ревизираното лице е уведомено, че органът по приходите е установил наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 и че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 ред. В изпратеното на жалбоподателката уведомление е определен 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище, т.е. ревизиращите органи стриктно са спазили процесуалните изисквания относно провеждането на ревизията и определянето на данъчната основа по реда на чл.122 ДОПК.

На второ място, неоснователни са направените в жалбата възражения за липсата на основание за пристъпване към ревизия по реда на чл.122 ДОПК.

Изводът за наличие на хипотезата по чл.122, ал.1,т.2 ДОПК за 2014г. ревизиращите органи са обосנוвали с констатация за превишение на разходите над приходите във формирания паричен поток за съответния данъчен период в размер на 4448.06 лв. За да приемат, че е налице такъв недостиг, ревизиращите органи са възприели за начално салдо за 2014г. сумата от 4958,22 лв., която от своя страна се явява крайно салдо за 2013г. Обосновано тази сума е приета като начално салдо за 2014г. Резултатите от приетата по делото ССЧЕ не променят този извод, тъй като изготвеният от вещото лице паричен поток е съставен при условие, че бъдат взети предвид сумите в размер на 43000 евро и 30136, 27 лв. Първата посочена сума /43 000 евро/ по твърденията на жалбоподателката следва да представлява доход от положен от нея труд в А. в периоди преди ревизираните, а именно – от 01.01.2009г. до 10.10.2010г. Дори да се приеме, че жалбоподателката действително е реализирала такъв приход в посочения период на работа в А., то не са налице доказателства дали и какъв остатък от тази сума има към началото на първия ревизиран период - 01.01.2013г., т.е. повече от две години след датата на предполагаемото получаване или наличие на дохода при И. К.. От друга страна, самата жалбоподателка е посочила, че не разполага с парични средства в брой, както и че салдото е 0 към началото на всеки ревизиран период. При това положение, няма никакво основание да се приеме, че посочената сума в евро или част от нея следва да се включи в началното салдо за 2013г. или да намери отражение при формиране на паричния поток за 2014г. Що се отнася до сумата от 30 136,27 лв., както и експертната е посочила, касае се за доходи от трудови или извънтрудови правоотношения с работодатели в страна за периода 01.12.2010г. – 30.06.2014г., за които са направени и съответните констатации от ревизиращите органи.

Извън гореизложеното, за данъчен период 2013г. РА е влязъл в сила, тъй като с Решение № 1391/09.09.2021г. директорът на дирекция „ОДОП“ е потвърдил акта в тази част, поради което следва да се приемат за безспорно установени и фактическите констатации, въз основа на които са определени

задълженията за този период /2013г./, в т.ч. относно началното и крайно салдо, при които е формиран паричният поток за 2013г. При това положение, следва да се приеме, че правилно органите по приходите са определили началното салдо за 2014г. в размер на 4958,22 лв., каквото е крайното салдо за 2013г.

Правилно е формиран и паричният поток за 2014г. съобразно наличните доказателства и установените факти и обстоятелства за извършените разходи. Относно оплакванията, че разходната част на паричния поток е неправилно установена, тъй като са включвани и разходи, които не са направени, както и че са дублирани разходи, конкретни факти и доводи не са изложени. Както е отбелязано и в решението на директора на дирекция „ОДОП“, тъй като в случая лицето е декларирало, че разходите за живот и прехрана съответстват на получаваните доходи, ревизиращите органи са приели, че за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2015 г. размерът на разходите е идентичен с размера на получените за отделните години доходи, без да е издирвана информация за покупка на стоки и услуги от регистрирани по ЗДДС лица или да са отправяни запитвания до доставчици на комуникационни и комунални услуги. Това очевидно изключва възможността за дублиране на разходи.

Що се отнася до възражението на жалбоподателката, че не са взети предвид констатираните при ревизията на съпруга ѝ излишъци, с които може да се извърши компенсиране на установения при нея недостиг на парични средства, то е неоснователно. За процесната 2014г. при съпруга на жалбоподателката също е констатиран недостиг на парични средства в размер на 3 250,18 лв., поради което не са налице условия за извършване на компенсации, каквито са извършени за 2015г., видно от решението на директора на дирекция „ОДОП“ Предвид изложеното, констатацията на ревизиращите органи за превишение на разходите над приходите /недостиг на парични средства/ в паричния поток на жалбоподателката за 2014г. в размер на 4448,06лв. е обоснована, което води до извод за наличие на основанието по чл.122, ал.1,т.2 ДОПК. Законосъобразно е определена и данъчната основа за облагането по чл.17 ЗДДФЛ, при отчитане на относимите обстоятелства по чл.122, ал.2, т. 1, т. 3, т. 4, т. 8, т. 14 и т. 16 ДОПК, респективно дължимият данък в размер на 444 лв. и следващите се лихви.

Потвърждава се и констатацията за наличие на облагаеми доходи с неизвестен произход за 2016г. и 2017г.

През 2016г. по сметката на жалбоподателката в [фирма] са постъпили суми в общ размер на 16 467 лв. , а през за 2017 г. суми в общ размер на 17 314,42 лв. Нито при ревизията, нито в настоящото производство са ангажирани доказателства, а липсват и твърдения в жалбата, относно основанията за направените преводи по банковата сметка на жалбоподателката. При това положение, обосновано ревизиращите са приели, че се касае за укрити доходи, за които липсват данни да са обложени по друг ред, поради което правилно за тях е установен с РА дължимият по ЗДДФЛ данък .

В оабообщение на изложеното, РА в обжалваната му част се явява изцяло законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена..

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния

представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предл. последно и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221017003998-091-001/25.05.2021г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., оспорен в частта, потвърдена с Решение № 1391/09.09.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С., относно установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди 2014 г., 2016 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА И. Г. К. да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 908 лв. (деветстотин и осем лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: